

บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
เรื่อง การใช้มาตรการบังคับทางปกครองกับสิ่งปลูกสร้างที่รุกล้ำ
เขตทางซึ่งยังไม่ได้ลงทะเบียนไว้เป็นทางหลวงชนบท

กรมทางหลวงชนบท ได้มีหนังสือที่ คค ๐๗๒๘/๐๑๐๒๙ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อเกี่ยวกับ การใช้มาตรการบังคับทางปกครองตาม พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ สรุปความได้ว่า กรมทางหลวงชนบทได้ตรวจสอบพบว่า มีสิ่งก่อสร้างเป็นป้ายโฆษณาโครงสร้างเหล็ก ขนาดกว้าง ๒๐.๐๕ เมตร สูง ๓๓.๓๐ เมตร พื้นที่รวม ๖๗๕ ตารางเมตร ปลูกสร้างรุกล้ำเข้ามาใน พื้นที่เขตทางของกรมทางหลวงชนบท (ถนนวัดนครอินทร์ บริเวณเชิงสะพานพระราม ๕ ฝั่งบาง กรวย) ประมาณ ๒๑ เมตร โดยมีนายเกษชนก สุทธิพันธ์ เป็นเจ้าของสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว

เนื่องจากถนนสายดังกล่าวยังมิได้ดำเนินการลงทะเบียนเป็นทางหลวงชนบทตาม มาตรา ๑๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ และกรมทางหลวงชนบทซึ่งเป็น หน่วยงานของรัฐและเป็นผู้ครอบครองดูแลถนนสายดังกล่าว ควรจะนำมาตรการบังคับทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือมาตรการตามมาตรา ๔๗ วรรค สาม แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาบังคับใช้กับนายเกษชนกฯ ซึ่งการพิจารณา ดังกล่าวมีความเห็นแตกต่างกันเป็นสองฝ่าย ดังนี้

๑. การนำมาตรการบังคับทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทาง ปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาบังคับใช้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า เมื่อกรมทางหลวงชนบทได้มีหนังสือแจ้งให้นายเกษชนกฯ ทำ การรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกจากพื้นที่เขตทางของกรมทางหลวงชนบทภายในเวลาที่กำหนดแล้ว หนังสือแจ้งดังกล่าวถือเป็นคำสั่งทางปกครอง หากนายเกษชนกฯ ไม่ทำการรื้อถอน กรมทางหลวง ชนบทก็สามารถใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยเข้าทำการรื้อถอนเองได้

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า กรมทางหลวงชนบทไม่สามารถนำมาตรการบังคับทาง ปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาบังคับใช้กับนายเกษชนก ฯได้ เนื่องจากมาตรการดังกล่าวเป็นการกระทำของฝ่ายปกครองที่ก้าวเข้าไปกระหนาบสิทธิเสรีภาพของ ประชาชน เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองจะกระทำได้อีกต่อเมื่อมีกฎหมายให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง อย่างชัดเจน

๒. การนำมาตรการตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาบังคับใช้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า เมื่อถนนรัตนนครอินทร์ยังมิได้ดำเนินการลงทะเบียนเป็นทางหลวงชนบทตามมาตรา ๑๓ (๓) จึงยังมิสามารถที่จะนำทบัญญัติใด ๆ ของกฎหมายดังกล่าวมาใช้บังคับได้

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า เจตนารมณ์ของการจัดให้มีการลงทะเบียนเป็นทางหลวงมีเพียงเพื่อจัดสรรบบทางหลวงสายต่าง ๆ ให้ชัดเจนว่าเป็นทางหลวงที่อยู่ในความรับผิดชอบในการบำรุงรักษาหรืออาจรวมไปถึงความรับผิดชอบในเรื่องอื่น ๆ ที่พึงจะมีของหน่วยงานใด ฉะนั้น แม้นถนนสายดังกล่าวจะยังมีได้ลงทะเบียนเป็นทางหลวงชนบท แต่ก็ถือว่าถนนสายดังกล่าวเป็นทางหลวงแล้ว ผู้อำนวยการทางหลวงที่รับผิดชอบทางหลวงสายดังกล่าวน่าจะมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ได้

กรมทางหลวงชนบทจึงขอหารือว่า

๑. หากกรมทางหลวงชนบทจะมีหนังสือสั่งให้นายเกษชนกฯ ทำการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวออกนอกเขตทางภายในเวลาที่กำหนด หนังสือดังกล่าวถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครองหรือไม่ และหากนายเกษชนกฯ ไม่ทำการรื้อถอนตามคำสั่ง กรมทางหลวงชนบทสามารถใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เข้าทำการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวเองได้หรือไม่ อย่างไร

๒. ในกรณีที่ถนนสายดังกล่าวยังมีได้ลงทะเบียนเป็นทางหลวงชนบทตามนัยมาตรา ๑๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ อธิบดีกรมทางหลวงชนบทในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงชนบทในเขตความรับผิดชอบของกรมทางหลวงชนบท (ตามอำนาจหน้าที่ที่รับโอนมาจากกรมโยธาธิการและกรมการเร่งรัดพัฒนาชนบทซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการทางหลวงชนบทตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗๐๗/๒๕๓๕) จะสามารถนำมาตรการตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับได้หรือไม่

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้พิจารณาข้อหารือของกรมทางหลวงชนบท โดยได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงคมนาคม(กรมทางหลวงชนบท)แล้ว มีความเห็นว่า พื้นที่เขตทางของกรมทางหลวงชนบท(ถนนรัตนนครอินทร์ บริเวณเชิงสะพานพระราม ๕ ฝั่งบางกรวย)นั้น อยู่ในแนวเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่อำเภอบางบัวทอง อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี และเขตตลิ่งชัน เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณรัตนนครอินทร์ และถนนต่อเชื่อมสายติวานนท์-เพชรเกษม-รัตนนิเบศร์ ซึ่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวได้กำหนดให้อธิบดีกรมโยธาธิการเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนที่ดิน ต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สินงบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทย

มาเป็นของกรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม ดังนั้น กรมทางหลวงชนบทจึงมีอำนาจหน้าที่ในการ
ครอบครองดูแลรักษาพื้นที่เขตทางดังกล่าวต่อจากกรมโยธาธิการ

ปัญหาที่ว่าถนนรัตนนครอินทร์ยังไม่ได้ลงทะเบียนเป็นทางหลวงชนบท อธิบดีกรมทาง
หลวงชนบทจะมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับ ตรวจสอบ และควบคุมถนนดังกล่าวหรือไม่ นั้น เห็นว่า
เจตนารมณ์ของการลงทะเบียนทางหลวงตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็เพื่อจัดสารบบ
ทางหลวงและกำหนดผู้รับผิดชอบที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับ ตรวจสอบ และควบคุมทางหลวง
ประเภทต่างๆ ในระหว่างการลงทะเบียนจึงควรที่จะมีผู้รับผิดชอบในการกำกับ ตรวจสอบ และควบคุม
ด้วย ซึ่งเมื่อพิจารณาบทนิยามของคำว่า “ทางหลวง”^๑ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวงฯ จะ
เห็นได้ว่าถนนรัตนนครอินทร์ได้มีการเปิดใช้เพื่อการจราจรสาธารณะทางบกแล้วย่อมเป็นทางหลวงตาม
บทนิยาม แม้ว่าจะยังมีได้ลงทะเบียนไว้เป็นทางหลวงชนบทตามมาตรา ๑๓ (๓)^๒ และเมื่อพิจารณา
ประกอบกับมาตรา ๒๐^๓ ซึ่งได้บัญญัติให้อธิบดีกรมทางหลวงชนบทมีอำนาจในการกำกับ ตรวจสอบ
และควบคุมทางหลวงและงานทางที่เกี่ยวกับทางหลวงชนบทและทางหลวงสุขาภิบาล และบทนิยาม
ของคำว่า “ผู้อำนวยการทางหลวง”^๔ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ซึ่งบัญญัติให้หมายความถึง

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ทางหลวง” หมายความว่า ทางหรือถนนซึ่งจัดไว้เพื่อประโยชน์ในการจราจรสาธารณะทางบก ไม่
ว่าในระดับพื้นดิน ใต้หรือเหนือพื้นดิน หรือใต้หรือเหนือสิ่งสำหรับพยานอย่างอื่นนอกจากทางรถไฟ และให้
หมายความรวมถึงที่ดิน พืช พันธุ์ไม้ทุกชนิด สะพาน ท่อหรือรางระบายน้ำ อุโมงค์ ร่องน้ำ กำแพงกันดิน เขื่อน รั้ว
หลักสำรวจ หลักเขต หลักระยะ ป้ายจราจร เครื่องหมายจราจร เครื่องหมายสัญญาณ เครื่องสัญญาณไฟฟ้า เครื่อง
แสดงสัญญาณ ที่จอดรถ ที่พักคนโดยสาร เรือสำหรับขนส่งข้ามฟาก ท่าเรือสำหรับขึ้นหรือลงรถ และอาคารหรือสิ่ง
อื่นอันเป็นอุปกรณ์งานทางบรรดาที่ได้จัดไว้ในเขตทางหลวงและเพื่อประโยชน์แก่งานทางนั้นด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรา ๑๓ ทางหลวงประเภทต่างๆ ให้ลงทะเบียนไว้ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) ทางหลวงชนบท ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้จัดให้ลงทะเบียนไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด เมื่อ
ได้รับความยินยอมจากอธิบดีกรมทางหลวงชนบท

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรา ๒๐ ให้อธิบดีกรมทางหลวงชนบทเป็นเจ้าหน้าที่กำกับ ตรวจสอบ และควบคุมทางหลวง
และงานทางที่เกี่ยวกับทางหลวงชนบทและทางหลวงสุขาภิบาล

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“ผู้อำนวยการทางหลวง” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอำนาจและหน้าที่หรือได้รับแต่งตั้งให้ควบคุม
ทางหลวงและงานทางเฉพาะประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือเฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง หรือเฉพาะสายใดสายหนึ่ง
ตามพระราชบัญญัตินี้

บุคคลซึ่งมีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายหรือได้รับแต่งตั้งให้ควบคุมทางหลวงและงานทางเฉพาะประเภทใดประเภทหนึ่งหรือเฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งหรือเฉพาะสายใดสายหนึ่งตามพระราชบัญญัติทางหลวงฯ การที่อธิบดีกรมทางหลวงชนบทมีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายในการกำกับ ตรวจสอบ และควบคุมทางหลวงตามมาตรา ๒๐ ถือได้ว่าอธิบดีกรมทางหลวงชนบทมีฐานะเป็นผู้อำนวยการทางหลวงตามบทนิยามดังกล่าวแล้ว ดังนั้น อธิบดีกรมทางหลวงชนบทในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงจึงสามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม^๕ ประกอบกับมาตรา ๓๗ วรรคสาม^๖ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวงฯ ในการออกคำสั่งทางปกครองให้นายเกษชนกฯ ทำการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่เป็นป้ายโฆษณาซึ่งได้รื้อถอนเข้ามาในเขตทางของกรมทางหลวงชนบทได้

อนึ่ง คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า จากการชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทนกระทรวงคมนาคม(กรมทางหลวงชนบท)ได้ความว่า ป้ายโฆษณาอยู่ใน

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรา ๔๗ ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างสิ่งใดในเขตทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ รวมทั้งมีอำนาจกำหนดมาตรการในการจัดการเพื่อรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม การป้องกันอุบัติเหตุ และการตัดขาดของการจราจร กำหนดอัตราและวงระเบียบเกี่ยวกับการเก็บค่าเช่าก็ได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตได้กระทำการผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะเพิกถอนเสียก็ได้

สิ่งที่ปลูกสร้างขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้นำมาตรา ๓๗ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

“มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ใดสร้างทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวงเพื่อเป็นทางเข้าออกทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ รวมทั้งมีอำนาจกำหนดมาตรการในการจัดการเพื่อรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม การป้องกันอุบัติเหตุ และการตัดขาดของการจราจร

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตได้กระทำการผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงจะเพิกถอนเสียก็ได้

ทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าวรื้อถอนหรือทำลายภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงรื้อถอนหรือทำลาย โดยผู้นั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

ความหมายของคำว่า “อาคาร”^๓ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งได้มีการขออนุญาตก่อสร้างจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดังนั้น คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองจึงเห็นว่า การก่อสร้างป้ายโฆษณาต้องเป็นไปตามแผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลน ตลอดจนวิธีการ หรือเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาต หากมีการก่อสร้างโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ เจ้าพนักงานท้องถิ่นย่อมมีอำนาจที่จะดำเนินการออกคำสั่งให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือรื้อถอนป้ายโฆษณาดังกล่าวโดยอาศัยบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ^๔ ได้ด้วย

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน และสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ และหมายความรวมถึง

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย

ฯลฯ

ฯลฯ

(ข) ที่ติดหรือตั้งไว้ในระยะห่างจากที่สาธารณะซึ่งเมื่อวัดในทางราบแล้ว ระยะห่างจากที่สาธารณะมีน้อยกว่าความสูงของป้ายนั้นเมื่อวัดจากพื้นดิน และมีขนาดหรือมีน้ำหนักเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการดังนี้

(๑) มีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ควบคุมงาน ผู้ดำเนินการ ลูกจ้าง หรือบริวารของบุคคลดังกล่าวระงับการกระทำดังกล่าว

(๒) มีคำสั่งห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใดๆ ของอาคารหรือบริเวณที่มีการกระทำดังกล่าว และจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการห้ามนั้นไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคารหรือบริเวณดังกล่าว และ

(๓) พิจารณามีคำสั่งตามมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีคำสั่งตาม (๑)

มาตรา ๔๑ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๔๐ เป็นกรณีที่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของอาคารยื่นคำขออนุญาตหรือดำเนินการแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ หรือดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปอีกก็ได้ และให้นามตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๔๐ เป็นกรณีที่ไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้ หรือเจ้าของอาคารมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ควบคุมงาน หรือผู้ดำเนินการรื้อถอนอาคารนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยให้ดำเนินการรื้อถอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ (๑๑) หรือ ข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จਾਲะ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขที่การคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๕๘